

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 300 400 500

OSLO-MARKEN 1951

UNG HJALMAR

og skjøyten

*En sørgelig vise med
lykkelig ende.*

Forfattet

av

ARNE SVENDSEN

UTGITT AV J. W. CAPPELENS BOKHANDEL
OG ANTIKVARIAT

V box 9:265

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60 70 80

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60 70 80

51/1882

Melodi: *På blomsterklæd bakke sad Hjalmar og kvad ...*

Hå isen på Bislet gik Hjalmar så glad,
derom vil jeg dikte et kvad.
Hands Majestæt stod på sin tribun så stolt,
Prints Harald i hånden han holdt.
Orkesteret spilled', alt folket var fulde
av spænding om hvordan alt avløbe skulde?
En mand ifra Holland løb Hjalmar imod,
og folket det jubled — Thi farten var god.

Der siges, at isen var rådden og skjør,
thi vinden den blæste fra sør —
Dog Hjalmar han «spurted» så let som en fjør,
han haver så godt et humør!
Men nu må der siges, at skjæbnen var lumpen,
thi Hjalmar han falder og seiler på rumpen
bent imod en påle av hårdeste stål,
langt før end han rak til at komme i mål.

Hands Majestæt blegned' og folket det gråd,
thi *bag* blev ung Hjalmar så våd.
Hands skøyte var sundslå't. Det var ingen råd.
Da — *op!* sprang ung Hjalmar så kåd!
Han hoppet og hinkede henover isen
og smilede tappert til Oscar Mathisen.
Men, ak, al hans tapperhed hjalp ei hans mod,
thi manden fra Holland i målet alt stod.

Ei dikterens pen kan beskrive hvordan
nu sorgen nedknuget hver mand,
og kvinderne hulket og tårenes flod
løb stille ung Hjalmar i mod.

I båd kom nu Zakken, selv måtte han dukk' — ned
og redde vår elskede helt fra at drukne —
De gredende barn og en hylende hund
var alt hvad man hørte i selvsame stund.

Da lyder et råb ifra Finn Amundsen
som intervjuerte vår venn —
En blitzfotograf hadde blindet hans syn,
så synet blev vekk som et lyn —
Den fotograf fremstod og tilstod sin brøde,
såvidt slapp den nidding med livet at bøde.
At han var fra Dagbladet frælse hans sjæl,
en flirende svenske blev slået ihjæl!

Vår helt løb sit løb om, og nu gik det vel.
Ung Hjalmar vandt over sig selv.
Av glæde stod Zakken og åd op sin hatt,
alt folket det skreg som besat!
Så hurtig kan sorgen til glæde sig vende.
Ung Hjalmar var ei engang blå i sin ende.
Hans Majestæt sa da han drog til sit slot:
Når enden er god, så er alleting godt!

a. s.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40
30 20 10 200 90 80

Copyright 1951 by
J. W. Cappelens Forlag.
Offentlig fremførelse
forbudt.

Pris: 25 øre